

Uns preus que fan por

Catalunya ja té un dels sistemes universitaris més cars d'Europa i els estudiants temen que la reforma no faci sinó augmentar això

BERTA ROIG
BARCELONA

Si hi ha un aspecte que preocupa, i molt, de l'aplicació del decret que permet oferir graus de tres anys complementats amb màsters de dos anys és l'impacte que pot tenir sobre el cost total dels estudis universitaris. I això és perquè en el model actual els preus de referència són sensiblement diferents, i mentre que la matrícula dels graus se situa entre els 1.500 i els 2.300 euros a Catalunya, la de màster voreja els 2.700 euros.

Per tant, la conclusió a priori és que menys cursos de grau i més de màster encareixen els estudis. Aquest és un dels arguments clau que el Sindicat d'Estudiants esgrimeix per oposar-se al decret Wert, però és un argument si més no matisable.

Segurament el problema és que el decret se suma a una realitat innegable, i és que en els darrers anys el preu que paguen els estudiants universitaris s'ha incrementat considerablement, especialment a Catalunya –tot i que l'Estat marca una forquilla orientativa és cada comunitat autònoma la que fixa el preu–, cosa que ha fet que el sistema català se situï com un dels més cars d'Europa. La caiguda d'ingressos i el dèficit fiscal de la Generalitat respecte de l'Estat han complicat i molt el finançament públic a través de transferències, i si bé des del govern es recorda que això es podrà anar invertint a mesura que els ingressos de la Generalitat augmentin, ara la realitat és la que és.

Però com recorda el catedràtic de la UB Martí Parellada, "es pot pensar en un encariment dels estudis si es manté la política actual de preus i la diferència abismal entre el preu de grau i de màster, però això no és clar que hagi de ser així". De fet, en la propera reunió del Consell Interuniversitari de Catalunya està prevista la creació d'una comissió que haurà d'estudiar, explica el secretari d'Universitats, Antoni Castellà, "la manera de garantir que l'aplicació del decret tingui un efecte econòmic neutre". Una de les idees que el mateix Castellà posa a aquests dies sobre la taula és l'opció que el primer curs de màster tingui un preu equivalent al grau, tot i que no hi ha cap porta tancada, "aquest és només un ex-

La universitat està perdent el seu paper tradicional com a ascensor social

ENRIC FOSSAS
PRESIDENT DE L'ACUP

Hi haurà un encariment només si es manté la política actual de preus

MARTÍ PARELLADA
CATEDRÀTIC MEMBRE D'EUROPEG

Volem garantir que l'aplicació del decret tingui un efecte econòmic neutre

ANTONI CASTELLÀ
SECRETARI D'UNIVERSITATS

No té sentit que la concessió de beques es basi en les dades de renda de fa dos anys

LLUÍS FORCADELL
COORDINADOR DEL CEUCAT

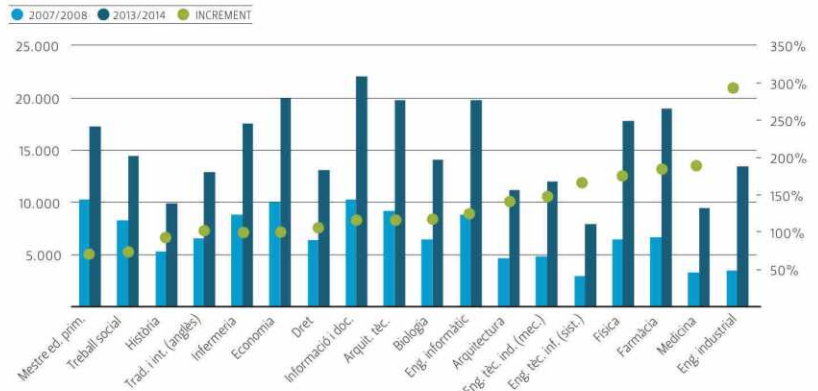
emple de les coses que es podrien fer". Ampliar el mateix sistema de beques que hi ha per als graus als cursos de màsters podria ser també una altra opció. En tot cas, per al coordinador del Ceucat, el Consell de l'Estudiantat de les Universitats Catalanes, Lluís Forcadell, perquè això tingui sentit cal revisar-ne els requisits. "No té sentit que amb totes les eines informàtiques que tenim avui dia es faci servir la renda de fa dos anys per atorgar una beca; en aquest temps i sobretot en un context de crisi, la situació de les famílies pot haver canviat moltíssim."

Sigui quina sigui la via que es prengui per garantir aquest "efecte neutre" l'objectiu final és incentivar els estudiants de grau

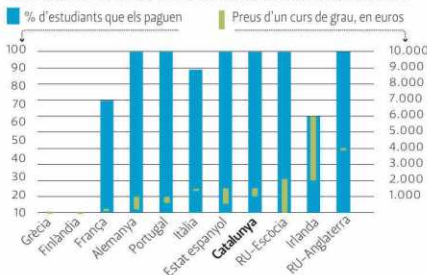
El cost dels estudis universitaris

PREU TOTAL DE LA CARRERA ORDENAT SEGONS ELS INCREMENTS

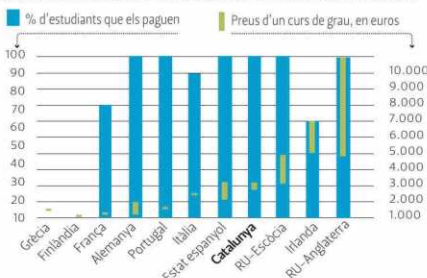
En euros constants 2013

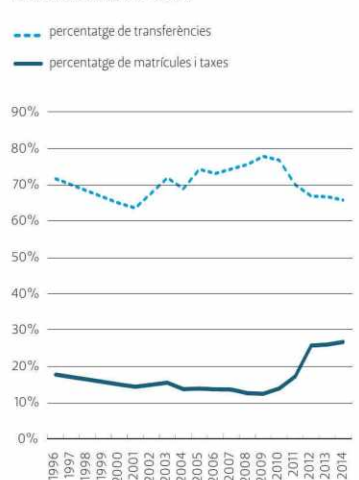
INTERVAL DE PREUS DELS ESTUDIS DE GRAU A EUROPA

INTERVAL DE PREUS DELS ESTUDIS DE MÀSTER A EUROPA

PERCENTATGE DELS INGRESSOS DE LES UNIVERSITATS CATALANES PROCEDENTS DE LES TRANSFERÈNCIES O PAGATS PER ESTUDIANTS 1996-2014

FONT: OBSERVATORI DEL SISTEMA UNIVERSITARI

que no tenen l'obligació de complementar els títols amb màsters professionalitzadors a seguir estudiant. I no només perquè com a país interessa sinó perquè també és la manera d'evitar que un model on conviuen els graus de 4 i de 3 anys no acabi afectant els ingressos de les universitats. Quan el ministre José Ignacio Wert defensava les virtuts del decret apuntava que les famílies es podrien arribar a estalviar 150 milions d'euros. És un càlcul matusser perquè bàsicament el que feia el ministre era calcular que tots els graus passaran a tres anys –excepte els que tenen durades regulades per Europa com per exemple medicina– i que la majoria dels alumnes no arribaran als màsters.

I és evident que això no serà així. Però en tot cas, sigui la xifra que sigui, el que deixin de pagar les famílies ho deixen d'ingressar les universitats, i si no hi ha intenció a curt termini d'incrementar les transferències, es podria acabar donant un perjudici sobre el ja per si malmès finançament del sistema universitari.

No és poc el que està en joc. "La universitat ha estat tradicionalment un ascensor social, però ja darrerament estem veient que s'està perdent aquesta funció, ara és més difícil veure l'heterogeneïtat de classes socials entre els estudiants que s'hi veia fa uns anys", apunta el rector de la UPC i president de l'ACUP, Enric Fossas. Però el debat va molt més en-

llà del que pugui generar l'aplicació del decret. Quina és l'aportació que han de fer els alumnes al cost real de les matrícules? Quin és el model d'estat del benestar que es vol?

Aquest és el debat que ja han fet a la majoria dels països europeus, amb resultats, certament, molt diferents. En un extrem, països com Alemanya, on els estudiants no paguen res però on, recorda Castellà, "hi ha un sistema molt avançat de copagament a la sanitat pública", o models com el del Regne Unit, on els preus de les matrícules són elevats i on es faciliten préstecs als estudiants que no poden pagar. A Catalunya i a Espanya encara s'ha de fer el debat.